

Men jeg må forstå det sådan, at udenrigsministeren benægter, at Colin Powell på mødet den 3. juli orienterede udenrigsministeren om, at amerikanerne var besluttet på krig. Er det en rigtig forståelse?

Formanden:

Hr. Holger K. Nielsen som medspørger.

Holger K. Nielsen (SF):

Det her er jo en mærkelig måde at besvare spørgsmål på fra regeringens side.

Man henviser til et referat, som ingen kan få lov til at se. Det betyder jo, at offentligheden er helt ude af stand til at finde ud af, hvad der er op og ned i den her sag. Burde man så ikke i det mindste sørge for, at det nævnsreferat blev offentliggjort, således at man kunne se, hvad der er op og ned, så vi kan få fuldstændig afkræftet eller bekræftet, at der faktisk gik en melding til den danske regering allerede i juli måned om, at USA påtænkte at føre krig i Irak?

Det her er en meget, meget vigtig sag. Det er det for os, det er det for befolkningen. Vi har presset på for en høring, vi har fået en mærkelig hybrid ud af det. Noget af det, vi ønsker, er at kunne stille spørgsmål til regeringen om de her vigtige ting, og derfor er det jo uholdbart, at vi ikke kan få noget, der ligner svar fra ministeren.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det kan jo altså ikke nytte noget, at man prøver at bruge Folketingssalen til at få lavet et nævnsmøde i. Den går altså ikke. Men lad os nu lægge det til side, denne her spøg, som SF er i gang med. Den er jeg godt klar over kan vare hele vinteren, men lad os nu lægge det til side.

Så lad os tænke over, hvad der skete efter samtalen den 5. juli. Nu er vi uden for Borgen, og nu er vi uden for Nævnet, så kan vi tillade os at tænke højt. Hvad skete der egentlig efter den 5. juli?

Der skete f.eks. det, at præsident Bush den 12. september holdt sin tale i FN, hvor han meddelte, at USA ville gå igennem FN.

Hr. Holger K. Nielsen må altså også tage ind, hvad der egentlig sker, og læse tingene i den sammenhæng og så gøre sig sine egne overvejelser og drage sine konklusioner i stedet for det her pjat med, at man prøver at fange mig med det ene eller det andet citat. Man må se tingene i et forløb. Og nu taler jeg ikke om bogen, og jeg taler ikke om Nævnet, jeg hverken be-

kræfter de ting dér, for det må vi jo så drøfte i Nævnet.

Men det, der er interessant, synes jeg, med de ting, som hr. Holger K. Nielsen prøvede at antyde, at der var besluttet en krig osv., er jo, hvordan det egentlig kunne være besluttet, når præsident Bush i sin tale den 12. september beslutter at gå igennem FN, og man i øvrigt i november får resolutionen i FN, der pålægger og giver en sidste chance for at afvæbne og for at samarbejde med våbeninspektørerne.

Så prøv nu at få tingene til at hænge lidt sammen i stedet for det her pjat med drilleriet.

Villy Søvnald (SF):

To ting: Den ene er, at hr. Holger K. Nielsen sådan set stillede udenrigsministeren et meget præcist spørgsmål, nemlig om vi, da der er usikkerhed omkring indholdet af det her, ved at indhente partiernes tilladelse kunne nå frem til enighed om at offentliggøre den side fra gengivelsen af Det Udenrigspolitiske Nævns møde den 5. juli, der drejer sig om det her.

Kl. 14.00

Det er dumt af en regering både at nægte offentligheden indsigt ved en høring, der stiller de kritiske spørgsmål, og bagefter forsøge at dække ethvert spørgsmål om begivenhedsforløbet ind under et lukket referat i Det Udenrigspolitiske Nævn. Så har man virkelig produceret en fuldstændig hermetisk lukket æske, hvor offentlighedens adgang til oplysninger er fuldstændig lukket.

Så spørger jeg bare udenrigsministeren: Er det virkelig tilfredsstillende for udenrigsministeren at byde Folketinget de arbejdsvilkår og byde offentligheden de arbejdsvilkår i forhold til at kontrollere magtens udøvelse?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen Folketinget bydes jo ganske udmærkede vilkår ved, at man har Nævnet. Hr. Villy Søvnald sidder i Nævnet, så hr. Villy Søvnald har absolut optimale arbejdsvilkår, også i dette spørgsmål. Så det er jo noget pjat.

Hvad det andet angår, så er der jo, som hr. Villy Søvnald måske ved, også regler for, hvordan man forholder sig til lande, som Danmark forhandler med. Det vil sige – det er jo derfor, man har Nævnet – at man ikke bare sådan kan offentliggøre ting, man har haft samtaler med andre lande om, for så kan man ikke forhandle med andre lande. Så hr. Villy Søvnald beder mig